

Sokan vádolnak mostanában azzal, hogy kritikátlan vagyok a jelenlegi hazai hatalommal, a kormány döntéseivel kapcsolatban. Ez nem így van, mi több, a felmérések szerint még a Fidesz törzsszavazói is számos kritikát fogalmaznak meg. Én is ezt tettem a szubszidiaritásról szóló európai parlamenti felszólalásomban - építő és jószándékú javaslattal kiegészítve a magyar emberek méltósága és szabadsága érdekében. A szubszidiaritás elvének a lényege, hogy a döntéseket az emberekhez legközelebb kell meghozni. Magyarország esetében ez most már azt kellene, hogy jelentse, hogy a nagyon kivételes helyzetektől eltekintve ne az Európai Unió hozza meg a döntéseket – de továbbmegyek – vannak olyan helyzetek, amikor ne is a saját államunk kényszerítsen ránk döntéseket, hanem mi, magyar emberek emeljük fel a fejünket, és vegyük a sorsunkat a kezünkbe. Példát mondok: ha születik egy olyan rendelkezés, hogy orvosok nem adhatnak interjút a sajtónak minisztériumi, vagy nem tudom, miféle felettes hatóság engedélye nélkül, akkor össze kell jönni tizenöt orvosnak az adott kórházból, és azt mondani, hogy ma délután kettőkor sajtótájékoztatót tartunk, te a vakbélgyulladásról beszélsz, te a rákmegelőzésről, te az influenzáról, és nem vagyunk hajlandóak tudomásul venni, hogy ránk kényszerítenek ilyen diktatórikus döntéseket.